

Vildmarksfåglar

Vildmark. Själva ordet beskriver en stämning, en storslagenhet. För mig är det ändå främst ljudupplevelser. Tranparets triumfrop utifrån myren.

Sångsvanarnas hälsningsceremonier .Spillkråkans dova trumvirvel, för att nu nämna några av ingredienserna. Jag har i den här filmen kanske mer tidigare lagt vikten av detta med naturens egna ljud. Från de små, nästan ohörbara, till de kraftfulla ljudliga. Allt för att försöka skapa den riktiga vildmarksstämningen långt från vardagens buller och stresstillvaro. Möten med några av mina hemmamarkers representanter. Alla symboliserar just själva begreppet vildmark. En del av den svenska naturen där människan är en åhörare och en betraktare med förhoppningsvis Hänsyn ,Respekt och Ödmjukhet som färdkost.

Som inledning tänker jag denna gång berätta om vägen ut till tranmyren. Den följde alltid samma sträcka. Förbi den lilla porlande bäcken. Under trädet med den sjungande taltrasten, via tretåstubben längs myrkanten med de förrådiska sumphålen, genom björkdungen och bort mot gammelskogen. Det hände någon gång att jag gick vilse, men att gå vilse är ju ett sätt att lära sig hitta.Oftast blev det emellertid samma väg med samma riktmärken och samma ljudupplevelser.